

Oblast : **Základy práva ČR**

Podoblast : **právní vztahy vzniklé z právních úkonů**

Dobrý den

pane doktore,

mohl byste mi, prosím, odpovědět na dotazy našeho klienta?

Jeho dotazy příkládám v příloze. Nemám k jeho kauzám více informací, než je tam uvedeno, klient chce být takový tajemný:-) Díky za Váš čas, s pozdravem
Eva Krčková, OP Třebíč

Příloha dotazů od klienta

Dotazy US:

Klient podal námitku podjatosti k soudu a ta byla zamítnuta krajským soudem s tím, že soudce podjatý není.

Klient tedy podal novou námitku s tím, že odůvodnění dodá později podle nově vzniklých skutečností. Soud vydal nějaké usnesení, které bylo doručeno klientovi do trvalého bydliště, ale bývalá manželka mu to zcizila. Nyní je již zřejmě po lhůtě k odvolání.

Soudce Výzvu k doplnění vyvěsil na úřední desku soudu.

1) Může soudce takto postupovat a podle jakého § ?

Jaká je lhůta k doplnění podání?

2) V době, kdy je podána námitka podjatosti na soudce, může ten vydávat usnesení v projednávané věci?

3) Pokud soudce neřešil novou podjatost, tak jsou všechna jeho vydaná usnesení od té doby neplatná?

Co to je "nezbytný" úkon ve vztahu k řízení?

Může klient v takové situaci, kdy nebylo rozhodnuto o podjatosti, požádat o předběžné opatření, aby soud nemohl vydávat další rozhodnutí a úkony ve věci?

Může klient požádat (prý dle §174 odst.2 OSŘ) o stanovení lhůty k dořešení a vyřízení námitky podjatosti soudce? Měl by tourčit odvolací soud? Jakou formou se o to žádá?

7)

Jakým postupem předat takto rozjednaný případ k jinému soudu? Místně spadají kauzy klienta pod Třebíč. Lze podat námitku podjatosti na celý soud?

8) Jsou vyšší soudní úředníci povinni při telefonickém rozhovoru s klientem sepsat záznam o tomto rozhovoru?

Kdo a za jakých podmínek v budově soudu sepíše podání při předložení listin, které s podáním souvisí?

Odesláno : po 19.12.2011 16:26

Vážená paní Krčková,

z dotazu není zřejmé, zda se jedná o námitku podjatosti v civilním či trestním řízení. Z tohoto důvodu tedy pro Vašeho klienta zasílám rámcový souhrn informací, protože, jak sama uvádíte, pán je dost tajemný a neposkytl nám žádné bližší informace k jeho situaci, popř. účel, pro který vyžaduje tyto předmětné informace. Prakticky všechny jeho body jeho dotazů jsou v civilním řízení pokryty ustanoveními §§ 14 až 17a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění posledních předpisů. Vedle toho je na adrese <http://www.epravo.cz/top/clanky/obcanske-pravo/namitka-ucastnika-rizeni-o-podjatosti-soudce-15629.html> dobrý článek k tomuto tématu. Další poměrně fundovaný článek, vážící se k těmto otázkám, lze nalézt na netové adrese <http://cs.wikipedia.org/wiki/Podjatost>. Co se týče řešení podjatosti v řízení trestním, pak tato věc je upravena v §§ 30 až 31a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) ve znění posledních předpisů. V této souvislosti odkazují klienta k otázce č. 7 na znění ustanovení § 25 tr. ř., který stanoví, že z důležitých důvodů může být věc příslušnému soudu odňata a přikázána jinému soudu téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhoduje soud, který je oběma soudům nejbližše společně nadřízen. V oblasti podjatosti v trestním řízení doplňuji několik poznámek : pokud je námitka podjatosti vznesena, musí se jí soud (nebo jiný orgán činný v trestním řízení, byla-li vznesena proti tomuto orgánu) zabývat a rozhodnout o ní. O námitce tedy rozhoduje ten orgán, proti němuž byla námitka vznesena. Proti usnesení, jímž bylo o námitce rozhodnuto, je sice přípustná stížnost, avšak ta nemá odkladný účinek. Pokud tedy např. obviněný v průběhu hlavního líčení namítne podjatost předsedy senátu, může soud okamžitě o této námitce rozhodnout. Pokud tuto námitku považuje za nedůvodnou, může dál pokračovat v hlavnímu líčení, a to přesto, že obviněný si proti usnesení, jímž bylo o námitce rozhodnuto, podal stížnost. Teprve pokud by soud druhého stupně stížnosti vyhověl a námitku podjatosti by shledal důvodnou, byly by úkony učiněné vyloučeným soudcem neúčinné a celá věc by musela být projednána znovu jiným soudcem.

Po podání námitky podjatosti soud (nebo jiný orgán trestního řízení) rozhoduje o tom, zda je či není vyloučen z projednávání dané trestní věci. O tom, že z dané trestní věci je orgán činný v trestním řízení vyloučen, může tento orgán rozhodnout i sám bez námitky podjatosti, pokud zjistí, že důvody k vyloučení existují (pokud např. soudce zjistí, že obžalovaný je bývalý manžel jeho sestry, nebude čekat, až někdo podá námitku podjatosti, a sám se z projednávání věci vyloučí).

Důvody k vyloučení orgánu činného v trestním řízení z účasti na daném trestním řízení vymezuje trestní řád zcela jednoznačně. Každý orgán činný v trestním řízení je především vyloučen z projednávání věci, pokud by mohly vzniknout **důvodné pochybnosti o jeho poměru (kladném či záporném) k projednávání věci nebo k osobám**, jichž se trestní řízení týká. Rovněž je vyloučen ten orgán, který v dané trestní věci **již vykonával nějaké úkony** v předchozí fázi tohoto řízení jako jiný orgán činný v trestním řízení (např. pokud by se soudce okresního soudu stal soudcem krajského soudu, nemůže se zúčastnit projednávání odvolání proti rozsudku, který sám vydal). Konečně pak jsou soudci vyloučeni i tehdy, jestliže **v přípravném řízení** (tedy ještě

před podáním obžaloby) vydávali v dané věci některé zákonem stanovené rozhodnutí. Konkrétně se jedná o rozhodnutí o vazbě, nařízení domovní prohlídky a vydání příkazu k zatčení.

V civilním řízení je pak odnětí a přikázání věci upraveno v ustanovení § 12 o. s. ř

Vážená paní Krčková, snad jsem Vašemu klientovi objasnil některé jeho otázky a Vám a Vaší rodině přeji klidné prožití Vánočních svátků a v osobním a profesním životě příznivý rok 2012.

S úctou

JUDr. Karel Jareš
právník Asociace OP

Odesláno : 23. prosince 2011 0:21

<http://www.epravo.cz/top/clanky/obcanske-pravo/namitka-ucastnika-rizeni-o-podjatosti-soudce-15629.html>

Námitka účastníka řízení o podjatosti soudce

Jedním z práv účastníků řízení před soudem v civilních věcech je právo vyjádřit se k osobám soudců a přísedících, kteří mají podle rozvrhu práce jejich věc projednat a rozhodnout. O tomto svém právu musí být účastníci soudem poučeni.

Jedním z práv účastníků řízení před soudem v civilních věcech je právo vyjádřit se k osobám soudců a přísedících, kteří mají podle rozvrhu práce jejich věc projednat a rozhodnout. O tomto svém právu musí být účastníci soudem poučeni.

Účastník řízení nemůže námitku podjatosti uplatnit kdykoli se mu to zlíbí, ale je povinen ji uplatnit nejpozději při prvním jednání, kterého se zúčastnil soudce nebo přísedící, o jehož vyloučení jde. Účastník však při prvním jednání o důvodu vyloučení soudce vůbec vědět nemusel nebo tento důvod dosud nevznikl, v takovém případě může uplatnit námitku do 15 dnů po té, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit jen tehdy, jestliže nebyl soudem poučen o svém právu vyjádřit se k osobám soudců a přísedících.

Soudci a přísedící jsou považováni za podjaté a budou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci i bez ohledu námitku podjatosti podanou účastníkem, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. U soudu vyššího stupně jsou vyloučeni i soudci, kteří projednávali nebo rozhodovali věc u soudu nižšího stupně, a naopak. Z projednávání a rozhodnutí žaloby pro

zmatečnost jsou vyloučeni také soudci, kteří žalobou napadené rozhodnutí vydali nebo věc projednávali.

Účastník musí v námitce podjatosti vedle obecných náležitostí (komu je podání určeno, kdo je činí, které věci se týká a co sleduje, podpis a datum) uvedeno, proti kterému soudci nebo přisedícímu směřuje, v čem je spatřován důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě kdy se o něm účastník podávající námitku dozvěděl, a jakými důkazy může být prokázán.

Postup soudu, podá-li účastník řízení námitku podjatosti, upravuje občanský soudní řád v ustanovení § 15b a následujících. K rozhodnutí o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců nebo přisedících svému nadřízenému soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Podle předchozího soud nepostupuje v případě, byla-li námitka uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná a v případě, že účastník uplatnil v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo nadřízeným soudem (u Nejvyššího soudu ČR jiným senátem Nejvyššího soudu) již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.

O vyloučení soudce nebo přisedícího rozhoduje nadřízený soud v senátě. O vyloučení soudců Nejvyššího soudu rozhodne jiný senát téhož soudu. Dokazování k prokázání důvodu vyloučení provede příslušný soud buď sám nebo prostřednictvím dožádaného soudu. Neprovádí-li se dokazování, není třeba nařizovat jednání. Byla-li námitka podjatosti podána opožděně, soud ji odmítne.

Bylo-li rozhodnuto, že soudce je vyloučen, předseda soudu podle rozvrhu práce určí místo něho jiného soudce nebo, jestliže byli vyloučeni všichni členové senátu, přikáže věc jinému senátu; není-li to možné, předloží věc k rozhodnutí nadřízenému soudu, který určí příslušným jiný soud. Stejně se postupuje i v případě, že bylo rozhodnutí odvolacím nebo dovolacím soudem anebo na základě žaloby pro zmatečnost zrušeno proto, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo přisedící, nebo nařídil-li odvolací nebo dovolací soud, aby věc v dalším řízení projednal a rozhodl jiný senát (samosoudce).

Podání námítky podjatosti soudce nebo přisedícího nepodléhá zpoplatnění podle zákona o soudních poplatcích.

<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/osr/cast1h2.aspx>

Vyloučení soudců – o. s. ř.

§ 14

(1) Soudci a přisedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

(2) U soudu vyššího stupně jsou vyloučeni i soudci, kteří projednávali nebo rozhodovali věc u soudu nižšího stupně, a naopak. Totéž platí, jde-li o rozhodování o dovolání.

(3) Z projednávání a rozhodnutí žaloby pro zmatečnost jsou vyloučeni také soudci, kteří žalobou napadené rozhodnutí vydali nebo věc projednávali.

(4) Důvodem k vyloučení soudce (přisedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přisedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

§ 15

(1) Jakmile se soudce nebo přisedící dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně předsedovi soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) Předseda soudu určí podle rozvrhu práce místo soudce (přisedícího) uvedeného v odstavci 1 jiného soudce (přisedícího) nebo, týká-li se oznámení všech členů senátu, přikáže věc jinému senátu; není-li to možné, předloží věc k rozhodnutí podle [§ 12](#) odst. 1. Jde-li o vyloučení podle [§ 14](#) odst. 1 a předseda soudu má za to, že tu není důvod pochybovat o nepodjatosti soudce (přisedícího), předloží věc k rozhodnutí soudu uvedenému v [§ 16](#) odst. 1.

§ 15a

(1) Účastníci mají právo vyjádřit se k osobám soudců a přisedících, kteří mají podle rozvrhu práce věc projednat a rozhodnout. O tom musí být soudem poučeni.

(2) Účastník je povinen námitku podjatosti soudce (přisedícího) uplatnit nejpozději při prvním jednání, kterého se zúčastnil soudce (přisedící), o jehož vyloučení jde; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 15 dnů po té, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit jen tehdy, jestliže nebyl soudem poučen o svém právu vyjádřit se k osobám soudců (přisedících).

(3) V námitce podjatosti musí být vedle obecných náležitostí ([§ 42](#) odst. 4) uvedeno, proti kterému soudci (přisedícímu) směřuje, v čem je spatřován důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě kdy se o něm účastník podávající námitku dozvěděl, a jakými důkazy může být prokázán.

§ 15b

(1) K rozhodnutí o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců (přisedících) svému nadřízenému soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, byla-li námitka uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná.

(3) Ustanovení odstavce 1 neplatí také tehdy, uplatnil-li účastník v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo nadřízeným soudem (jiným senátem Nejvyššího soudu) již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.

§ 16

(1) O tom, zda je soudce nebo přisedící vyloučen, rozhodne nadřízený soud v senátě. O vyloučení soudců Nejvyššího soudu rozhodne jiný senát téhož soudu.

(2) Opožděně podanou námitku ([§ 15a](#) odst. 2) soud uvedený v odstavci 1 odmítne.

(3) Dokazování k prokázání důvodu vyloučení soudce (přisedícího) provede soud uvedený v odstavci 1 buď sám nebo prostřednictvím dožádaného soudu. Neprovádí-li se dokazování, není třeba k rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 nařizovat jednání.

§ 16a

(1) Jestliže bylo rozhodnuto, že soudce (přisedící) je vyloučen, předseda soudu podle rozvrhu práce určí místo něho jiného soudce (přisedícího) nebo, jestliže byli vyloučeni všichni členové senátu, přikáže věc jinému senátu; není-li to možné, předloží věc k rozhodnutí podle [§ 12](#) odst. 1.

(2) Bylo-li rozhodnutí odvolacím nebo dovolacím soudem anebo na základě žaloby pro zmatečnost zrušeno proto, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce (přisedící), nebo nařídil-li odvolací nebo dovolací soud, aby věc v dalším řízení projednal a rozhodl jiný senát (samosoudce), postupuje se obdobně podle odstavce 1.

§ 16b

Usnesení nadřízeného soudu podle [§ 16](#) odst. 1 a 2 je závazné pro soud a pro účastníky řízení; ustanovení [§ 205](#) odst. 2 písm. a), [§ 219a](#) odst. 1 písm. a), [§ 229](#) odst. 1 písm. e) a [§ 242](#) odst. 3 věta druhá tím nejsou dotčena.

§ 17

O tom, zda je vyloučen zapisovatel nebo jiný zaměstnanec soudu, jakož i znalec nebo tlumočnick, rozhoduje předseda senátu; ustanovení [§ 14](#) odst. 1, [§ 15](#), [§ 15a](#) odst. 1 a 3 a [§ 16](#) odst. 3 platí přiměřeně. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.

§ 17a

(1) O vyloučení notáře z úkonů soudního komisaře rozhoduje soud, který notáře provedením úkonů soudního komisaře pověřil; ustanovení [§ 14](#) až [16a](#) platí přiměřeně. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.

(2) O vyloučení notářských koncipientů, notářských kandidátů nebo jiných zaměstnanců notáře rozhoduje soud, který pověřil notáře provedením úkonů soudního komisaře; postupuje přitom obdobně podle [§ 17](#).

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Podjatost>

Podjatost označuje nezpůsobilost k nestrannému a nezaujatému posuzování záležitostí jiných a rozhodování o nich, která je zapříčiněna zejména poměrem k dané věci či k účastníkům řízení. Týká se především [soudců](#), ale i jiných povolání, a jejím důsledkem je vyloučení z dalšího působení v řízení, protože účelem je zajistit objektivitu tohoto řízení a nestrannost v rozhodnutí o věci.

[\[editovat\]](#) Podjatost soudců

Podjatost soudců spočívá v jejich objektivním poměru k věci, k účastníkům řízení či jejich zástupcům, kvůli kterému lze o nepodjatosti pochybovat. Stačí tedy pouhá, byť odůvodněná pochybnost, jejich zájem na určitém výsledku řízení nemusí být ve skutečnosti dán.^[1] Z rozhodování u [soudu](#) vyššího stupně je kromě toho vyloučen také soudce, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně, a naopak. Důvodem k vyloučení však nikdy nejsou okolnosti, které spočívají v konkrétním postupu soudce v daném řízení, stejně jako jeho rozhodování v jiných věcech. Každý soudce je povinen svou podjatost posoudit sám a pokud zjistí, že by měl být z rozhodování vyloučen, oznámí to předsedovi soudu, který na základě rozvrhu práce určí jiného soudce. Námitku podjatosti může také při prvním jednání vznést kterýkoli z účastníků řízení, rozhodne o ní pak soud vyššího stupně (u nejvyšších soudů jiný soudní senát či plénum).^{[2][3][4][5]}

[\[editovat\]](#) Podjatost jiných profesí

V podobném postavení jako soudci se nachází např. i [asistent soudce](#) nebo [vyšší soudní úředník](#), v jejich případě však o tom, zda jsou či nejsou v dané věci podjatí, rozhoduje jim nadřízený soudce.^{[6][7]} V [trestním řízení](#) je pak obdobně jako soudce vyloučen z dalšího rozhodování ve věci [státní zástupce](#) i [policejní](#) orgán, přičemž svou podjatost posuzují sami. Proti tomuto rozhodnutí je nicméně přípustná stížnost, o které rozhodne orgán jim bezprostředně nadřízený.^[3] Také [notáři](#) v řízení o dědictví, kde vystupují v roli tzv. soudních komisařů, mohou být podjatí a posuzuje to

právě soud, který je provedením úkonů v dědickém řízení pověřil.^[8] Stejně tak soud, který pověřil **soudního exekutora** prováděním exekuce, rozhoduje o jeho podjatosti.^[9]

Mimo tyto převážně justiční profese může být samozřejmě podjatý i kterýkoli správní **úředník**, s výjimkou vedoucích ústředních správních úřadů a státních tajemníků. Rozhoduje o tom jeho představený.^[10]

[editovat] Reference

1. [↑](#) Nález Ústavního soudu ze dne 27. listopadu 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94
2. [↑](#) § 14–16b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“)
3. [↑](#) ^a ^b § 30 a 31 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád
4. [↑](#) § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní
5. [↑](#) § 37 a 38 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu
6. [↑](#) § 36a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích
7. [↑](#) § 6 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství
8. [↑](#) § 17a o. s. ř.
9. [↑](#) § 29 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád
10. [↑](#) § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

Poznámky

Pokud je námitka podjatosti vznesena, musí se jí soud (nebo jiný orgán činný v trestním řízení, byla-li vznesena proti tomuto orgánu) zabývat a rozhodnout o ní. O námitce tedy rozhoduje ten orgán, proti němuž byla námitka vznesena. Proti usnesení, jímž bylo o námitce rozhodnuto, je sice přípustná stížnost, avšak ta nemá odkladný účinek. Pokud tedy např. obviněný v průběhu hlavního líčení namítne podjatost předsedy senátu, může soud okamžitě o této námitce rozhodnout. Pokud tuto námitku považuje za nedůvodnou, může dál pokračovat v hlavnímu líčení, a to přesto, že obviněný si proti usnesení, jímž bylo o námitce rozhodnuto, podal stížnost. Teprve pokud by soud druhého stupně stížnosti vyhověl a námitku podjatosti by shledal důvodnou, byly by úkony učiněné vyloučeným soudcem neúčinné a celá věc by musela být projednána znovu jiným soudcem.

Po podání námítky podjatosti soud (nebo jiný orgán trestního řízení) rozhoduje o tom, zda je či není vyloučen z projednávání dané trestní věci. O tom, že z dané trestní věci je orgán činný v trestním řízení vyloučen, může tento orgán rozhodnout i sám bez námítky podjatosti, pokud zjistí, že důvody k vyloučení existují (pokud např. soudce zjistí, že obžalovaný je bývalý manžel jeho sestry, nebude čekat, až někdo podá námitku podjatosti, a sám se z projednávání věci vyloučí).

Důvody k vyloučení orgánu činného v trestním řízení z účasti na daném trestním řízení vymezuje trestní řád zcela jednoznačně. Každý orgán činný v trestním řízení je především vyloučen z projednávání věci, pokud by mohly vzniknout **důvodné pochybnosti o jeho poměru (kladném či záporném) k projednávané věci nebo k osobám**, jichž se trestní řízení týká. Rovněž je vyloučen ten orgán, který v dané trestní věci **již vykonával nějaké úkony** v předchozí fázi tohoto řízení jako jiný orgán činný v trestním řízení (např. pokud by se soudce okresního soudu stal soudcem krajského soudu, nemůže se zúčastnit projednávání odvolání proti rozsudku, který sám vydal). Konečně pak jsou soudci vyloučení i tehdy, jestliže **v přípravném řízení** (tedy ještě před podáním obžaloby) **vydávali v dané věci některé zákonem stanovené rozhodnutí**. Konkrétně se jedná o rozhodnutí o vazbě, nařízení domovní prohlídky a vydání příkazu k zatčení.

ODDÍL TŘETÍ

Vyloučení orgánů činných v trestním řízení

§ 30

(1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

(2) Soudce nebo přísedící je dále vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, jestliže byl v projednávané věci činný jako státní zástupce, policejní orgán, společenský zástupce, obhájce nebo jako zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného. Po podání obžaloby je vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení soudce, který v projednávané věci v přípravném řízení nařídil domovní prohlídku, vydal příkaz k zatčení nebo rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba.

(3) Z rozhodování u soudu vyššího stupně je kromě toho vyloučen soudce nebo přísedící, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně, a naopak. Z rozhodování o stížnosti u nadřízeného orgánu je vyloučen státní zástupce, který napadené rozhodnutí učinil anebo dal k němu souhlas nebo pokyn.

(4) Z řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je vyloučen soudce, který se zúčastnil rozhodování v předchozím řízení. Soudce, který se účastnil rozhodování v řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, je v dalším řízení vyloučen z rozhodování.

§ 31

(1) O vyloučení z důvodů uvedených v § 30 rozhodne orgán, kterého se tyto důvody týkají, a to i bez návrhu. O vyloučení soudce nebo přísedícího, pokud rozhodují v senátě, rozhodne tento senát.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

(3) O stížnosti rozhodne orgán bezprostředně nadřízený orgánu, jenž napadené rozhodnutí vydal.

§ 31a

Důvody, pro které je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen vyšší soudní úředník nebo probační úředník, a postup při rozhodování o vyloučení stanoví zvláštní zákon.

Po prostudování konstatuji, že tato ustanovení tr. ř. neřeší naši trestní věc a nelze je použít.

Nástin návrhu na odnětí a přikázání věci podle ustanovení § 25 tr. ř. („Z důležitých důvodů může být věc příslušnému soudu odňata a přikázána jinému soudu téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhoduje soud, který je oběma soudům nejbliže společně nadřízen.“)

Po prostudování konstatuji, že je nutno postupovat podle tohoto ustanovení § 25 tr. ř.